

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

**Agenția Națională de
Administrare Fiscală**

**Direcția Generală de Soluționare a
Contestațiilor**

Agencia Națională de Administrare Fiscală

Str. Apolodor nr.17

Sector 5 , București, CP 050741

Tel : +021 319 97 54

Fax : +021 336.85.48

Email:Contestatii.ANAF@mfinante.ro

**Decizia nr. 410 / 2014
privind soluționarea contestației depusă de
S.C. .X. S.R.L. - .X.
înregistrată la Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din
cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală
sub nr. 921459/30.09.2014**

Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a fost sesizată de către Administrația Județeană a Finanțelor Publice .X. prin adresa nr. .X./2014, înregistrată la Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor sub nr. 921459/30.09.2014, cu privire la contestația formulată de **S.C. .X. S.R.L.**, cu sediul în .X., Str. .X. nr. .X., Județul .X., C.U.I. .X., J.X..

S.C. .X. S.R.L. contestă parțial Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane juridice nr. .X./2014, emisă de organele de inspecție fiscală din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice .X., în baza Raportului de inspecție fiscală nr. .X./2014, respectiv pentru suma de **.X. lei** reprezentând:

- .X. lei - impozit pe profit stabilit suplimentar;**
- .X. lei – dobânzi/majorări de întârziere aferente impozitului pe profit;**
- .X. lei - penalități de întârziere aferente impozitului pe profit suplimentar;**
- .X. lei - taxa pe valoarea adăugată de plată stabilită suplimentar;**
- .X. lei – dobânzi/majorări de întârziere aferente TVA;**
- .X. lei - penalități de întârziere aferente TVA.**

Față de data comunicării Deciziei privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane juridice nr. .X./2014, respectiv **.X./2014**, potrivit confirmării de primire, anexată în copie la dosarul cauzei, contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art. 207 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, respectiv în data de

.X./2014, conform ștampilei DGRFP .X. – AJFP .X., aplicată pe contestația, aflată în original la dosarul cauzei.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 205, art. 206, art. 207 alin. (1) și art. 209 alin. (1) lit. c) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, la data formulării contestației **S.C. .X. S.R.L.** făcând parte din categoria marilor contribuabili, figurând la poziția nr. .X. din Anexa nr. .X. la O.P.A.N.A.F. nr. .X./2013 pentru aprobarea Listei marilor contribuabili, Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală este legal investită să soluționeze contestația formulată de **S.C. .X. S.R.L.**

I. Prin contestația formulată împotriva Deciziei privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane juridice nr. .X./2014, emisă în baza constatărilor din Raportul de inspecție fiscală nr. .X./2014, **S.C. .X. S.R.L.** solicită:

1) Anularea parțială a deciziei de impunere în ceea ce privește următoarele obligații fiscale:

a) Impozitul pe profit:

- anularea obligației suplimentare reprezentând impozit pe profit în sumă de .X. lei, care corespunde unor cheltuieli înregistrate de societate în anul 2008, precum și a dobânzilor de întârziere în cuantum de .X. lei și a penalităților de întârziere în cuantum de .X. lei aferente impozitului pe profit stabilit suplimentar pentru anul 2008;

- anularea obligației suplimentare reprezentând impozit pe profit în sumă de .X. lei, care corespunde cheltuielilor cu chiriile suportate de societate în perioada 2009-2012 pentru locuințele utilizate de persoane fizice rezidente și nerezidente, precum și a dobânzilor de întârziere în cuantum de .X. lei și a penalităților de întârziere în cuantum de .X. lei aferente acestei obligații suplimentare.

b) Taxa pe valoarea adăugată

Anularea obligației suplimentare în materie de TVA în sumă de .X. lei, care corespunde operațiunilor desfășurate în cursul perioadei .X.-.X. 2008, precum și a dobânzilor de întârziere (.X. lei) și a penalităților de întârziere (.X. lei) aferente TVA.

2) Modificarea parțială a concluziilor raportului de inspecție fiscală, în sensul că, societatea consideră că perioada .X./2008 – .X./2008 reprezintă o

perioadă fiscală prescrisă, pentru care organele de inspecție fiscală nu aveau dreptul să stabilească obligații fiscale suplimentare în materie de impozit pe profit și TVA, iar cheltuielile cu chiriile suportate de societate în perioada 2009 – 2012 pentru locuințele utilizate de persoane fizice rezidente și nerezidente.

S.C. .X. S.R.L. invocă prin contestație următoarele motive:

În ceea ce privește suma de .X. lei, reprezentând impozit pe profit stabilit suplimentar pentru anul 2008 și a sumei de .X. lei reprezentând TVA suplimentară stabilită pentru operațiuni desfășurate de societate în perioada .X. – .X. 2008, societatea susține că și-a exprimat în scris punctul de vedere, în conformitate cu prevederile art. 107 alin. (4) și art. 9 alin. (1) din Codul de procedură fiscală, prin care a prezentat organelor de inspecție fiscală prevederile legale în temeiul cărora pentru perioadele mai sus citate, termenul de prescripție a expirat la data începerii inspecției fiscale.

Societatea susține că organele de inspecție fiscală, în cuprinsul raportului de inspecție fiscală, la Capitolul VI – „Discuția finală cu contribuabilul” au invocat faptul că, în vederea stabilirii corecte a perioadei ce va fi verificată pentru impozitul pe profit, se aplică prevederile Deciziei nr. .X. emisă de Comisia fiscală centrală, potrivit căreia: *“în interpretarea și aplicarea unitară a prevederilor art. 91 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, termenul de prescripție a dreptului organului fiscal de a stabili obligații fiscale, în cazul impozitului pe profit, începe să curgă de la data de .X. a anului următor celui în care legea prevede obligativitatea depunerii formularului 101 – Declarație privind impozitul pe profit”*. În baza acestei decizii, organele de inspecție fiscală susțin faptul că, întrucât declarația de impozit pe profit aferentă anului 2008 a fost depusă de societate în cursul anului 2009 (conform prevederilor art. 35 din Codul fiscal), termenul de prescripție a dreptului organului fiscal de a stabili obligații fiscale, în cazul impozitului pe profit, începe să curgă de la data de .X. a anului următor celui în care legea prevede obligativitatea depunerii formularului .X. – “Declarație privind impozitul pe profit”, deci .X. 2010.

Pe de altă parte, societatea susține că, în ceea ce privește TVA stabilită suplimentar pentru perioada .X./2008 – .X./2008, organele fiscale nu invocă niciun argument în susținerea stabilirii acestor obligații fiscale.

De asemenea, societatea susține că, perioada fiscală .X./2008 -.X./2008 (în domeniul impozitului pe profit) și .X./2008 – .X./2008 (în materie de TVA) reprezintă perioade fiscale prescrise, pentru care organele fiscale nu aveau dreptul de a stabili obligații fiscale suplimentare în cadrul inspecției fiscale desfășurate în cursul anului 2014, potrivit prevederilor art. 23 alin. (1),

art. 91 alin. (1) și (2) din Codul de procedură fiscală și art. 19 alin. (1) din Codul fiscal coroborat cu pct. 12 din Normele de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal.

Astfel, societatea susține că, din punct de vedere al impozitului pe profit, baza impozabilă este constituită în anul în care iau naștere elementele sale constitutive (venituri, cheltuieli și elementele similare acestora) și în consecință, baza de impozitare în materie de impozit pe profit aferentă anului 2008 a fost constituită în cursul anului 2008, din acest motiv, în opinia societății, termenul de prescripție a dreptului organelor fiscale de a stabili obligații suplimentare în materie de impozit pe profit pentru anul 2008, începe să curgă de la data de .X. a anului următor celui în care se constituie baza de impozitare, adică de la .X. 2009.

În consecință, societatea consideră că anul 2008, pentru care organele fiscale au stabilit în sarcina societății impozit pe profit suplimentar în sumă de .X. lei, reprezintă o perioadă fiscală prescrisă, care nu poate face obiectul inspecției fiscale în cursul anului 2014 (ultimul an în care organele fiscale ar fi putut efectua verificarea impozitului pe profit datorat de societate pentru anul 2008 fiind anul 2013).

În legătură cu invocarea de către organele de inspecție fiscală a aplicabilității prevederilor Deciziei nr. .X. emisă de Comisia fiscală centrală, în cazul impozitului pe profit stabilit suplimentar pentru anul 2008, societatea susține că această decizie nu a fost publicată în Monitorul Oficial al României și ca atare, nu poate fi invocat ca fiind un act opozabil societății, întrucât contravine prevederilor Codului de procedură fiscală și ale Codului fiscal invocate anterior.

Referitor la TVA suplimentară stabilită pentru perioada .X./2008 – .X./2008, societatea invocă aplicabilitatea în speță a prevederilor art. 125¹ alin. (1) pct. 5, art. 134¹ alin. (1), art. 134² alin. (1) din Codul fiscal, art. 23 și art. 91 din Codul de procedură fiscală, din care rezultă că baza de impozitare în materie de TVA se constituie la data la care au loc operațiunile, ceea ce înseamnă că respectiva perioadă reprezintă o perioadă fiscală prescrisă, organele fiscale neinvocând niciun argument în susținerea stabilirii acestor obligații fiscale.

În concluzie, urmare celor de mai sus, societatea solicită anularea obligației suplimentare de impozit pe profit în sumă de .X. lei, precum și a dobânzilor de întârziere în cuantum de .X. lei și a penalităților de întârziere în cuantum de .X. lei aferente impozitului pe profit stabilit suplimentar pentru anul 2008 și anularea obligației suplimentare în materie de TVA în sumă de .X. lei, precum și a dobânzilor de întârziere (.X. lei) și a penalităților de întârziere (.X. lei) aferente acestei sume de TVA stabilite suplimentar de către echipa de inspecție fiscală pentru perioada .X. – .X. 2008.

În ceea ce privește obligațiile suplimentare reprezentând impozit pe profit stabilite pentru cheltuielile cu chiriile, societatea precizează că, în cursul perioadei 2008 – 2012, a încheiat contracte pentru închirierea unor locuințe (apartamente sau case) pentru a fi puse la dispoziția unor persoane fizice rezidente și nerezidente care au desfășurat activități pentru beneficiul societății, persoane fizice detașate la sediul societății de către societatea .X. cu sediul în .X. (societate din grupul .X.).

Societatea precizează că, scopul pentru care aceste persoane fizice au fost detașate de către .X. a fost acela de a desfășura lucrări în cadrul contractelor încheiate de către societate cu clienții săi (de exemplu în cadrul contractului pentru lucrări încheiat cu beneficiarul .X.), persoanele respective desfășurându-și activitatea fie la punctele de lucru ale societății din cadrul rafinăriilor aparținând .X. aflate în .X. și .X., fie la sediul societății.

Societatea atașează la contestație situația de calcul: „Date complete închiriere case”, situație ce cuprinde următoarele informații: datele de identificare a locuințelor închiriate de societate, precum și a proprietarilor acestora, informații privind contractele de închiriere încheiate pentru fiecare locuință între societate și proprietarii locuințelor, identitatea persoanelor care au utilizat locuințele închiriate de către societate.

Cheltuielile înregistrate de societate în legătură cu locuințele închiriate și utilizate de către persoane fizice detașate de la .X. au fost refacturate de către societate către .X., după cum rezultă din situația „Facturi emise către .X. – chirii apartamente expații în perioada 2009 – 2011”. Cu alte cuvinte, în contrapartidă cu aceste cheltuieli, societatea a înregistrat venituri impozabile, supuse impozitului pe venit, cu ocazia refacturării costurilor cu chiriile către .X..

Societatea precizează că organele de inspecție fiscală au considerat că societatea nu avea dreptul de a deduce cheltuielile înregistrate în legătură cu locuințele utilizate de persoanele fizice detașate la sediul societății de către .X., în vederea desfășurării de lucrări în beneficiul societății, în cuantum de: .X. lei pentru anul 2009, .X. lei pentru perioada .X. – .X./ 2010, .X. lei pentru perioada .X. – .X. 2010, .X. lei pentru anul 2011 și respectiv .X. lei pentru anul 2012, invocând următoarele motive:

- Societatea nu are o evidență clară cu persoanele cărora li s-au pus la dispoziție locuințele închiriate sau le-au utilizat, din situația prezentată de societate reieșind, de exemplu, că apartamentul închiriat de societate de la .X. conform contractului nr. .X. a fost utilizat de personal .X.;
- Din evidența contabilă a societății nu reiese că pentru aceste persoane detașate cărora li s-au pus la dispoziție aceste locuințe, societatea a suportat drepturile legale, nici faptul că acestea au fost refacturate.

Organele de inspecție fiscală au constatat că societatea a încălcat prevederile art. 21 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal, coroborat cu pct. 27 a) și b) din Normele de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal.

Pentru a susține caracterul nedeductibil al cheltuielilor cu chiriile înregistrate de societate în perioada 2009 – 2012, organele de inspecție fiscală invocă cu titlu de exemplu scrisoarea de detașare (act adițional la contractul de muncă) a d-l. .X., reținând că din cuprinsul acesteia ar rezulta faptul că, începând cu data de .X./2009, drepturile de detașare sunt plătite de angajator.

Societatea susține că avea dreptul de a deduce cheltuielile cu chiriile locuințelor utilizate de personalul detașat, întrucât deține evidența locuințelor închiriate de la terți și care au fost utilizate de persoane fizice care au desfășurat lucrări pentru beneficiul societății, ce se regăsește în situația de calcul: „Date complete închiriere case” (anexa 5), din care rezultă în mod clar, identitatea persoanei fizice care a utilizat fiecare locuință închiriată de societate, precum și perioada utilizării fiecărei locuințe (această perioadă corespunde datei de începere și datei de încetare a contractelor de închiriere).

Societatea susține că pe parcursul desfășurării inspecției fiscale, a pus la dispoziția organelor de inspecție fiscală situația prezentată în anexa 5 - „Date complete închiriere case”, dar acestea nu au efectuat o analiză a acestui document și nu au verificat dacă informațiile din acesta corespund contractelor încheiate de societate cu privire la locuințele închiriate și care corespund situației de fapt fiscale reale, mulțumindu-se să menționeze în anexa 20 la raportul de inspecție fiscală, de exemplu, că apartamentul închiriat de societate de la .X. conform contractului nr. .X. a fost utilizat de personal .X..

Societatea susține că în conținutul anexei 20 nu se face referire la mențiunea anterioară, privind faptul că apartamentul închiriat de societate de la .X. conform contractului nr. .X. a fost utilizat de personal .X., ci anexa respectivă este intitulată “Fișa de identificare a tranzacțiilor” și prezintă lista persoanelor afiliate societății, o foarte succintă enumerare a tranzacțiilor desfășurate de societate cu părțile afiliate și referințe către o serie de alte anexe (nr. 24-28) la raportul de inspecție fiscală, în care sunt prezentate valorile tranzacțiilor desfășurate pe fiecare an în parte.

De asemenea, societatea precizează că, contractul nr. .X. încheiat cu .X., a fost valabil în perioada .X./2008 – .X./2008, adică într-o perioadă fiscală anterioară celei analizate (2009-2012) și pentru care a expirat termenul de prescripție.

Referitor la constatarea organelor de inspecție fiscală potrivit căreia, din evidența contabilă a societății nu reiese că pentru persoanele detașate cărora li s-au pus la dispoziție locuințele închiriate, societatea a suportat drepturile legale și nici faptul că acestea au fost refacturate, societatea susține că aceasta nu corespunde situației de fapt fiscale reale, întrucât în perioada 2009-2011 societatea a înregistrat venituri din refacturarea cheltuielilor cu chiriile locuințelor utilizate de persoane fizice detașate la sediul societății de către .X.. Un sumar al acestor facturi este prezentat în anexa 6 la contestație: „Facturi emise către .X. – chirii apartamente expații în perioada 2009 – 2011”, din cuprinsul acestui document rezultând că, pentru fiecare factură refacturată către .X. societatea a precizat numărul și data fiecărei facturi, identitatea persoanelor pentru care se refacturează cheltuielile cu chiriile locuințelor, perioada facturată (perioada pentru care societatea a înregistrat cheltuieli cu chiriile pentru fiecare persoană fizică), valoarea în lei a fiecărei facturi.

Astfel, societatea susține că, aceste cheltuieli pentru locuințele utilizate de persoanele fizice care au lucrat pentru societate atestă faptul că scopul cheltuielilor a fost acela ca societatea să realizeze venituri impozabile, conform art. 21 alin. (1) din Codul fiscal, fiind deci deductibile la calculul profitului impozabil, conform art. 20, lit. c) din același act normativ.

În concluzie, societatea susține că stabilirea obligațiilor fiscale contestate a fost făcută cu încălcarea de către organele de inspecție fiscală a obligației de a stabili situația de fapt fiscală reală și a rolului activ prevăzut de art. 7 din Codul de procedură fiscală, întrucât acestea nu au solicitat și nu au obținut toate informațiile și documentele necesare pentru determinarea corectă a situației fiscale a societății și nu a întreprins demersuri pentru determinarea stării de fapt reale.

II. Prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane juridice nr. .X./2014, emisă de organele de inspecție fiscală din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice .X., în baza Raportului de inspecție fiscală nr. .X./2014, s-au stabilit în sarcina **S.C. .X. S.R.L.** obligații fiscale suplimentare datorate bugetului de stat în sumă totală de **.X. lei**, reprezentând:

.X. lei - impozit pe profit stabilit suplimentar;

.X. lei – dobânzi/majorări de întârziere aferente impozitului pe profit;

.X. lei - penalități de întârziere aferente impozitului pe profit suplimentar;

.X. lei - taxa pe valoarea adăugată de plată stabilită suplimentar;

.X. lei – dobânzi/majorări de întârziere aferente TVA;

.X. lei - penalități de întârziere aferente TVA, din care societatea contestă suma de **.X. lei**, reprezentând:

- .X. lei - impozit pe profit stabilit suplimentar;**
- .X. lei – dobânzi/majorări de întârziere aferente impozitului pe profit;**
- .X. lei - penalități de întârziere aferente impozitului pe profit suplimentar;**
- .X. lei - taxa pe valoarea adăugată de plată stabilită suplimentar;**
- .X. lei – dobânzi/majorări de întârziere aferente TVA;**
- .X. lei - penalități de întârziere aferente TVA .**

Perioada supusă verificării:

- **.X./2008 - .X./2012 pentru impozitul pe profit**
- **.X./2008 - .X./2014 pentru TVA.**

IMPOZIT PE PROFIT

Organele de inspecție fiscală au stabilit impozit pe profit suplimentar după cum urmează:

- conform facturii nr. .X./2008, societatea a înregistrat în contul .X. – “Cheltuieli cu servicii la terți” – suma de .X. lei, reprezentând “lucrări de construcție conform comanda .X.”, factura fiind emisă de SC .X. SRL către SC .X. SRL (CIF .X.) și nu către **S.C. .X. S.R.L.** Organele de inspecție fiscală au constatat că factura nu aparține societății și deci această cheltuială nu este deductibilă fiscal, în conformitate cu art. 21, alin. (4), lit. f) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.
- în perioada supusă verificării, societatea a înregistrat în contul .X. - “Cheltuieli cu redevențele, locațiile și chiriile” suma de .X. lei pentru anul 2008, suma de .X. lei în anul 2009, suma de .X. lei în perioada .X. – .X./2010, suma de .X. lei în anul 2011 și suma de .X. lei în anul 2012, reprezentând cheltuieli cu chiriile plătite de societate pentru locuințele folosite de persoane fizice rezidente și nerezidente ce au fost detașate de la firmele din .X. pentru a efectua lucrări pentru **S.C. .X. S.R.L.** sau au fost persoane de conducere. Contractele de chirie au fost încheiate între proprietarii imobilelor (persoane fizice și juridice) și **S.C. .X. S.R.L.** reprezentată de diferite persoane fizice rezidente și nerezidente.

Organele de inspecție fiscală au constatat că societatea nu are o evidență clară cu persoanele cărora li s-a pus la dispoziție locuințele închiriate sau care le-au utilizat, din situația prezentată de societate (anexa 20) reieșind, de exemplu, că apartamentul închiriat de la .X. conform contractului nr. .X./2008 a fost utilizat de personal .X. și de asemenea, întrucât din evidența contabilă nu reiese faptul că pentru aceste persoane detașate cărora li s-a pus la dispoziție locuințele închiriate, **S.C. .X. S.R.L.** a suportat drepturile legale salariale și nici faptul că acestea au fost refacturate, organele de inspecție fiscală au stabilit că respectivele cheltuieli cu chiriile nu

sunt deductibile fiscal, în temeiul prevederilor art. 21, alin. (2), lit. e) din Codul fiscal, coroborat cu pct. 27 din Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal.

Pentru neachitarea în termen a debitului reprezentând impozit pe profit suplimentar, în conformitate cu prevederile art. 120 alin. (1) și art. 120¹ alin. (1) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în timpul inspecției fiscale au fost calculate dobânzi și penalități de întârziere.

TAXA PE VALOAREA ADĂUGATĂ

Organele de inspecție fiscală au stabilit TVA suplimentară de plată în sumă de **.X. lei**, după cum urmează:

- Suma de .X. lei reprezintă TVA de plată nedeclarată de societate în perioada verificată conform situației prezentată în anexa nr. 14 (anexa cuprinde diferențele între TVA de plată/rambursat conform evidenței contabile și TVA de plată/rambursat declarată prin deconturi). Organele de inspecție fiscală au constatat că societatea a încălcat prevederile art. 82, alin. (3) din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.
- Suma de .X. lei reprezintă TVA fără drept de deducere stabilită de organele de inspecție fiscală pentru facturile prezentate în anexa nr. 15. Bunurile și serviciile achiziționate prin respectivele facturi nu sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor taxabile ale societății, fiind încălcate prevederile art. 145, alin. (2), lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Pentru neachitarea în termen a debitului reprezentând TVA suplimentară, în conformitate cu prevederile art. 120 alin. (1) și (7) și art. 120¹ alin. (1) și (2), lit. c) din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în timpul inspecției fiscale au fost calculate dobânzi și penalități de întârziere.

III. Având în vedere susținerile contestatarei și documentele invocate de aceasta, constatările organelor de inspecție fiscală și actele normative invocate de contestatară și de organele fiscale, se rețin următoarele:

A) ASPECTE PROCEDURALE

Referitor la impozitul pe profit în sumă de .X. lei și TVA în sumă de .X. lei stabilite suplimentar pentru anul 2008, Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, este investită să se pronunțe dacă societatea datorează aceste obligații fiscale în condițiile în care societatea invocă prescripția dreptului organelor fiscale de a stabili obligații fiscale reprezentând impozit pe profit și TVA aferente anului 2008.

În fapt, prin decizia de impunere contestată, organele de inspecție fiscală au stabilit impozit pe profit suplimentar de plata în sumă de .X. lei pentru perioada .X./2008-.X./08.2008 în conformitate cu art. 21 alin. (2) lit. e) și alin. (4) lit. f) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct. 27 din Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal.

De asemenea, organele de inspecție fiscală au stabilit suplimentar TVA în quantum de .X. lei, întrucât au fost încălcate prevederile art. 82, alin. (3) din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare și ale art. 145, alin. (2), lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Prin contestația formulată, societatea susține că obligațiile suplimentare reprezentând impozit pe profit și TVA aferente anului 2008, au fost stabilite nelegal ca fiind datorate, după împlinirea termenului de prescripție a dreptului de a stabili obligații fiscale, respectiv prin încălcarea termenului de prescripție stabilit de reglementările legale.

În drept, potrivit prevederilor art.91 alin.(1) și alin.(2) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

“ (1) Dreptul organului fiscal de a stabili obligații fiscale se prescrie în termen de 5 ani, cu excepția cazului în care legea dispune altfel.

(2) Termenul de prescripție a dreptului prevăzut la alin.(1) începe să curgă de la data de .X. a anului următor celui în care s-a născut creanța fiscală potrivit art. 23, dacă legea nu dispune altfel”,
iar potrivit art.23 din același act normativ:

“Nașterea creanțelor și obligațiilor fiscale

(1) Dacă legea nu prevede altfel, dreptul de creanță fiscală și obligația fiscală corelativă se nasc în momentul în care, potrivit legii, se constituie baza de impunere care le generează.

(2) Potrivit alin.(1) se naște dreptul organului fiscal de a stabili și a determina obligația fiscală datorată”.

Din coroborarea dispozițiilor legale suscitade, reiese că termenul de prescripție al dreptului organului fiscal de a stabili obligații fiscale se prescrie în termen de 5 ani, termen care începe să curgă de la data de .X. a anului următor celui în care s-a născut creanța fiscală.

Cu privire la data de la care începe să curgă termenul de prescripție în cazul diferențelor de impozit pe profit, se constată că aceasta este în stransă legătură cu momentul în care s-a născut creanța fiscală, respectiv cu momentul în care, potrivit legii, se constituie baza de impunere care le generează.

Potrivit art.35 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare, în vigoare începând cu data de .X./2009:

„ART. 35 - Depunerea declarațiilor de impozit pe profit

(1) Contribuabilii au obligația să depună o declarație anuală de impozit pe profit până la data de .X. inclusiv a anului următor”.

În același sens sunt și prevederile Anexei nr.2 privind Instrucțiunile pentru completarea formularelor .X. "Declarație privind impozitul pe profit", .X. "Decont privind accizele" și .X. "Decont privind impozitul la țigăiul și la gazele naturale din producția internă" prevăzute în O.M.F.P. nr..X. pentru aprobarea modelului și conținutului formularelor .X. "Declarație privind impozitul pe profit", .X. "Decont privind accizele" și .X. "Decont privind impozitul la țigăiul și la gazele naturale din producția internă", referitor la declarația privind impozitul pe profit aferent anului 2006.

“ I. Depunerea declarației.

1. Declarația privind impozitul pe profit se completează și se depune anual de către plătitorii de impozit pe profit, după definitivarea impozitului pe profit, astfel:

a) până la data de 15 februarie, inclusiv, a anului următor celui de raportare, de contribuabilii care, până la această dată au definitivat închiderea exercițiului financiar anterior, de organizațiile nonprofit, precum și de contribuabilii care obțin venituri majoritare din cultura cerealelor și plantelor tehnice, pomicultură și viticultură.

Contribuabilii care au definitivat închiderea exercițiului financiar anterior până la data de 15 februarie inclusiv, a anului următor celui de raportare, depun declarația anuală de impozit pe profit, fără a declara în formularul .X. "Declarație privind obligațiile de plată la bugetul general consolidat", pentru trimestrul .X. al anului de raportare, o sumă egală cu impozitul calculat și evidențiat pentru trimestrul .X. al aceluiași an fiscal, respectiv pentru luna .X. a anului de raportare, o sumă egală cu impozitul calculat și evidențiat pentru luna noiembrie a aceluiași an fiscal.

b) până la termenul prevăzut pentru depunerea situațiilor financiare pentru anul expirat, pentru contribuabilii plătitori de impozit pe profit care nu se încadrează la lit. a).”

Având în vedere dispozițiile art.35 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, din care rezultă că termenul de depunere a declarației anuale privind impozitul pe profit realizat la organul fiscal pentru anul 2008 este .X./ 2009, coroborate cu prevederile art.23 și art.91 din Codul de procedura fiscală, republicat, rezulta că data la care se stabilește baza de impunere pentru impozitul pe profit anual datorat pentru anul 2008, este .X./2009, iar termenul de prescripție curge de la data de **.X./2010.**

Din documentele aflate la dosarul cauzei se reține că inspecția fiscală a început la data de .X./2014, dată la care organele de inspecție fiscală s-au înregistrat în registrul unic de control la poziția nr..X.

Raportat la cele anterior prezentate se reține că nu este prescris dreptul organelor de inspecție fiscală de a stabili impozit pe profit pentru anul 2008.

În ceea ce privește **taxa pe valoarea adăugată** aferentă perioadei .X. – .X. 2008, din documentele aflate la dosarul cauzei se reține că în anul 2008 societatea era plătitoare de TVA trimestrial, iar conform prevederilor art.156² alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, în vigoare începând cu anul 25.05.2009:

“(1) Persoanele înregistrate conform art. 153 trebuie să depună la organele fiscale competente, pentru fiecare perioadă fiscală, un decont de taxă, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care se încheie perioada fiscală respectivă.

(2) Decontul de taxă întocmit de persoanele înregistrate conform art.153 va cuprinde suma taxei deductibile pentru care ia naștere dreptul de deducere în perioada fiscală de raportare și, după caz, suma taxei pentru care se exercită dreptul de deducere, în condițiile prevăzute la art.147¹ alin. (2), suma taxei colectate a cărei exigibilitate ia naștere în perioada fiscală de raportare și, după caz, suma taxei colectate care nu a fost înscrisă în decontul perioadei fiscale în care a luat naștere exigibilitatea taxei, precum și alte informații prevăzute în modelul stabilit de Ministerul Finanțelor Publice. [...]”

Astfel, pentru TVA aferentă perioadei .X. – .X. 2008, obligația declarativă intervine la data de .X./2009, iar prescripția dreptului la acțiune a organului de inspecție fiscală începe să curgă de la această dată.

Având în vedere cele de mai sus, nu poate fi reținut în soluționarea favorabilă a cauzei argumentul contestatarii privind prescripția dreptului

organelor fiscale de a stabili obligații fiscale, fapt pentru care în temeiul prevederilor art.216 alin.1 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu pct.11.1 lit.a) din O.P.A.N.A.F. nr.2906/2014 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, anterior citate, **se va respinge contestația ca neîntemeiată** pentru **impozitul pe profit în sumă de .X. lei și TVA în sumă de .X. lei stabilite suplimentar pentru anul 2008.**

B) ASPECTE DE FOND

1. Referitor la impozitul pe profit stabilit suplimentar în sumă de **.X. lei** aferent cheltuielilor cu chiriile suportate de societate în perioada 2009-2012 pentru locuințele utilizate de persoane fizice rezidente și nerezidente, **Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală este investită să se pronunțe dacă în mod legal organele de inspecție fiscală au stabilit impozit pe profit suplimentar, în condițiile în care societatea nu a prezentat documente care să justifice deducerea acestor cheltuieli.**

În fapt, societatea a înregistrat în perioada 2009 – 2012, suma totală de .X. lei în contul .X. - “Cheltuieli cu redevențele, locațiile și chiriile” – reprezentând cheltuieli cu chiriile plătite de societate pentru locuințele folosite de persoane fizice rezidente și nerezidente ce au fost detașate de la firmele din .X. pentru a efectua lucrări pentru **S.C. .X. S.R.L.** sau, după caz persoane de conducere. Contractele de închiriere au fost încheiate între proprietarii imobilelor (persoane fizice și juridice) și **S.C. .X. S.R.L.** reprezentată de diferite persoane fizice rezidente și nerezidente.

Organele de inspecție fiscală au constatat că societatea nu deține o evidență a persoanelor cărora li s-au pus la dispoziție locuințele închiriate sau care le-au utilizat și de asemenea, din evidența contabilă nu reiese că pentru aceste persoane detașate cărora li s-a pus la dispoziție locuințele închiriate, **S.C. .X. S.R.L.** a suportat drepturile legale salariale și nici faptul că acestea au fost refacturate.

Astfel, organele de inspecție fiscală au stabilit că respectivele cheltuieli cu chiriile nu sunt deductibile fiscal, în temeiul prevederilor art. 21, alin. (2), lit. e) din Codul fiscal, coroborat cu pct. 27 din Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal.

În drept, în speță sunt aplicabile prevederile **art. 21 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare:**

“(1).Pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare.”

Conform pct. 22 din Hotărârea Guvernului nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal:

“22. Cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile sunt cheltuielile înregistrate cu realizarea și comercializarea bunurilor, prestarea serviciilor sau executarea lucrărilor, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare.”

Potrivit prevederilor legale citate mai sus, sunt considerate cheltuieli deductibile la calculul profitului impozabil numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile.

De asemenea, sunt aplicabile prevederile **art. 21, alin. (2), lit. e)** din **Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare:**

(2) Sunt cheltuieli efectuate în scopul realizării de venituri și:

e) cheltuielile de transport și de cazare în țară și în străinătate, efectuate pentru salariați și administratori, precum și pentru alte persoane fizice asimilate acestora, stabilite prin norme;

coroborat cu pct. 27 din Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal, care stipulează:

27. Calitatea de administrator rezultă din actul constitutiv al contribuabilului sau contractul de administrare/mandat. În sensul art. 21 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal, persoanele fizice asimilate salariaților cuprind și:

a) directorii care își desfășoară activitatea în baza contractului de mandat, potrivit legii;

b) persoanele fizice rezidente și/sau nerezidente detașate, potrivit legii, în situația în care contribuabilul suportă drepturile legale convenite acestora.

Potrivit normelor legale mai sus citate, rezultă că sunt cheltuieli efectuate în scopul realizării de venituri și cheltuielile de transport și de cazare în țară și în străinătate, efectuate pentru salariați și administratori, precum și pentru alte persoane fizice asimilate acestora, stabilite prin norme, calitatea de administrator rezultă din actul constitutiv al contribuabilului sau contractul de administrare/mandate, iar în sensul art. 21 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal, persoanele fizice asimilate salariaților cuprind și directorii care își desfășoară activitatea în baza contractului de mandat, potrivit legii și

persoanele fizice rezidente și/sau nerezidente detașate, potrivit legii, în situația în care contribuabilul suportă drepturile legale convenite acestora.

Din analiza documentelor aflate la dosarul cauzei rezultă că, societatea a înregistrat în perioada 2009 – 2012, suma totală de .X. lei în contul .X. - “Cheltuieli cu redevențele, locațiile și chiriile” – reprezentând cheltuielii cu chiriile plătite de societate pentru locuințele folosite de persoane fizice rezidente și nerezidente ce au fost detașate de la firmele din .X. pentru a efectua lucrări pentru **S.C. .X. S.R.L.** sau, după caz persoane de conducere.

Din documentele anexate la dosarul cauzei, organul de soluționare a contestației reține că societatea nu are o evidență a persoanelor cărora li s-a pus la dispoziție locuințele închiriate sau care le-au utilizat, nu există o evidență între contractele încheiate cu proprietarii de locuințe și persoanele nerezidente care au ocupat aceste locuințe și perioada de timp în care aceștia au folosit aceste locuințe.

De asemenea, din evidența contabilă nu reiese că pentru aceste persoane detașate cărora li s-au pus la dispoziție locuințele închiriate, **S.C. .X. S.R.L.** a suportat drepturile legale salariale și nici faptul că acestea au fost refacturate.

Întrucât cu ocazia contestației, societatea a prezentat:

- situația de calcul: „Date complete închiriere case” (anexa 5) și a susținut că deține evidența locuințelor închiriate de la terți și care au fost utilizate de persoane fizice care au desfășurat lucrări pentru beneficiul societății, situație din care ar rezulta în mod clar, identitatea persoanei fizice care a utilizat fiecare locuință închiriată de societate, precum și perioada utilizării fiecărei locuințe,

- un sumar al facturilor privind refacturarea cheltuielilor cu chiriile locuințelor utilizate de persoane fizice detașate la sediul societății de către .X., fiind prezentate în anexa 6 la contestație: „Facturi emise către .X. – chirii apartamente expații în perioada 2009 – 2011”, din cuprinsul acestui document rezultând că, pentru fiecare factură refacturată către .X. societatea a precizat numărul și data fiecărei facturi, identitatea persoanelor pentru care se refacturează cheltuielile cu chiriile locuințelor, perioada facturată (perioada pentru care societatea a înregistrat cheltuieli cu chiriile pentru fiecare persoană fizică), valoarea în lei a fiecărei facturi, cu adresa nr. .X./2014, confirmată de primire în data de .X./2014, organul de soluționare a contestației, în exercitarea rolului sau activ, a solicitat contestatarii transmiterea tuturor documentelor justificative care au sta la baza întocmirii situațiilor prezentate la contestație. Întrucât până la data emiterii prezentei decizii nu au fost înaintate documentele solicitate, fapt confirmat și de organele de inspecție fiscală prin adresa nr. .X./2014, înregistrată la Direcția Gnerală de Soluționare a Contestațiilor sub nr. .X./2014, nu pot fi reținute în

soluționarea favorabilă a acuzei susținerii contestatarei potrivit cărora deține documente care să justifice deducerea chiriilor plătite pentru locuințele folosite de persoane fizice rezidente și nerezidente.

În ceea ce privește susținerea societății potrivit căreia anexa 20 la raportul de inspecție fiscală cuprinde "fișa de identificare a tranzacțiilor" și nu situația cu locuințele închiriate de **S.C. .X. S.R.L.**, se reține că potrivit precizărilor organelor de inspecție fiscală din adresa nr. .X./2014, anexa 20 a fost numerotată din greșeală de două ori.

Întrucât pentru cheltuielile în suma de .X. lei aferente cheltuielilor cu chiriile înregistrate în anul 2008 societatea a invocat doar prescripția dreptului organelor de inspecție fiscală de a stabili obligații fiscale, acest capăt de cerere a fost tratat la cap. III lit. A.

Având în vedere cele de mai sus, în temeiul prevederilor art.216 alin.1 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu pct.11.1 lit.a) din O.P.A.N.A.F. nr.2906/2014 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, anterior citate, **se va respinge contestația ca neîntemeiată pentru impozitul pe profit în sumă .X. lei.**

2. Referitor la TVA stabilită suplimentar în sumă de **.X. lei**, cauza supusă soluționării este dacă *Agencia Națională de Administrare Fiscală prin Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor*, se poate investi cu analiza pe fond a acestui capăt de cerere în condițiile în care prin contestație nu sunt aduse argumente și documente de natură să combată constatările organelor de inspecție fiscală.

În fapt, deși prin contestația formulată, **S.C. .X. S.R.L.** contestă TVA în sumă de **.X. lei**, nu aduce argumente decât cu privire la prescripția dreptului organelor de inspecție fiscală de a stabili TVA pentru anul 2008.

În drept, sunt aplicabile prevederile **art.206 (1) lit.c) și lit.d) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală**, republicată, cu modificările și completările ulterioare, anterior citate la cap. III pct. 2.b) din prezenta decizie.

Din dispozițiile legale incidente, se reține că în contestație societatea trebuie să menționeze atât motivele de drept și de fapt, precum și dovezile pe care se întemeiază aceasta, organele de soluționare neputându-se substitui

contestatoarei cu privire la motivele pentru care înțelege să conteste un act administrativ fiscal.

Se reține că societatea contestatoare nu a depus niciun document în susținerea propriei cauze, nu a invocat niciun articol de lege în apărarea sa, conținutul contestației cuprinzând doar invocarea prescripției dreptului organelor de inspecție fiscală de a stabili TVA pentru anul 2008, însă din anexa 14 la raportul de inspecție fiscală nu rezultă că TVA în sumă de .X. lei este aferentă anului 2008, ci reprezintă TVA de plată nedeclarată de societate în perioada supusă verificării.

Având în vedere cele de mai sus, întrucât contestatorul este cel care invocă în sprijinul pretențiilor sale o anumită stare de fapt, afirmând o pretenție în procedura administrativă, **constatarea care se impune**, una naturală și de o implacabilă logică juridică, **este aceea că sarcina probei revine contestatorului.**

Se reține că sarcina probei nu implică un drept al contestatorului, ci un imperativ al interesului personal al acestuia care invocă o pretenție în cadrul căii administrative de atac, neprobarea cererii afirmate determinând respingerea contestației.

Având în vedere cele expuse sunt aplicabile prevederile **pct.2.5 din O.P.A.N.A.F. nr.2906/2014 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală.**

Având în vedere cele precizate mai sus, precum și faptul că societatea nu aduce nici un argument de fond în susținerea contestației care să fie justificat cu documente, prin care să combată constatările organelor de inspecție fiscală pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei, în conformitate cu prevederile **art.216 alin.1 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală**, republicată, cu modificările și completările ulterioare, **coroborat cu pct.11.1 lit.b) din O.P.A.N.A.F. nr.2906/2014 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală**, se va respinge contestația ca nemotivată pentru taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar în sumă de .X. lei.

3. În ceea ce privește suma de .X. lei, reprezentând:

- **.X. lei – dobânzi/majorări de întârziere aferente impozitului pe profit;**
- **.X. lei - penalități de întârziere aferente impozitului pe profit suplimentar;**
- **.X. lei – dobânzi/majorări de întârziere aferente TVA;**
- **.X. lei - penalități de întârziere aferente TVA,**

Agenția Națională de Administrare Fiscală prin Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor este investită să se pronunțe dacă societatea datorează aceste accesorii în condițiile în care o parte din debitul principal pentru care au fost calculate nu a fost contestat, iar pentru obligațiile principale contestate prin prezenta decizie a fost respinsă contestația ca neîntemeiată.

În fapt, prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane juridice nr. .X./2014, emisă de organele de inspecție fiscală din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice .X., în baza Raportului de inspecție fiscală nr. .X./2014, organele de inspecție fiscală au stabilit obligații fiscale suplimentare în sumă totală de **.X. lei**, reprezentând:

- .X. lei - impozit pe profit stabilit suplimentar;
- .X. lei – dobânzi/majorări de întârziere aferente impozitului pe profit;
- .X. lei - penalități de întârziere aferente impozitului pe profit suplimentar;
- .X. lei - taxa pe valoarea adăugată de plată stabilită suplimentar;
- .X. lei - dobânzi/majorări de întârziere aferente TVA;
- .X. lei - penalități de întârziere aferente TVA, însă prin contestația formulată, deși societatea contestă parțial impozitul pe profit și TVA stabilite suplimentar de plată, cuantum accesoriilor aferente acestor impozite îl contestă integral.

În drept, în ceea ce privește calculul accesoriilor, sunt aplicabile dispozițiile art.119 alin.(1), art.120 alin.(1) și alin.(2) și art.120¹ alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

“ART. 119 Dispoziții generale privind dobânzi și penalități de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.

ART. 120 Dobânzi

(1) Dobânzile reprezintă echivalentul prejudiciului creat titularului creanței fiscale ca urmare a neachitării de către debitor a obligațiilor de plată la scadență și se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

(2) Pentru diferențele suplimentare de creanțe fiscale rezultate din corectarea declarațiilor sau modificarea unei decizii de impunere, dobânzile se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței creanței fiscale pentru care s-a stabilit diferența și până la data stingerii acesteia inclusiv.

ART. 120¹

Penalități de întârziere

(1) Penalitățile de întârziere reprezintă sancțiunea pentru neîndeplinirea obligațiilor de plată la scadență și se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv. Dispozițiile art.120 alin.(2) - (6) sunt aplicabile în mod corespunzător.”

Față de prevederile legale invocate, se reține că pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează dobânzi/majorări de întârziere pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv și respectiv, penalități de întârziere.

Se reține că din debitul stabilit suplimentar de plată reprezentând impozit pe profit în cuantum **.X. lei, S.C. .X. S.R.L.** contestă suma de **.X. lei**, iar din debitul stabilit suplimentar de plată reprezentând TVA în cuantum de **.X. lei, S.C. .X. S.R.L.** contestă suma de **.X. lei**, însă contestă întregul cuantum al accesoriilor aferente calculate, inclusiv pentru debitele necontestate pe care și le-a însușit, fără a aduce nicio motivație.

Față de cele de mai sus, se reține că, întrucât prin prezenta decizie s-a dispus respingerea ca neîntemeiată a contestației pentru impozit pe profit în sumă de **.X. lei** și TVA în sumă de **.X. lei**, și ca nemotivată pentru TVA în sumă de **.X. lei**, ca și consecință, în baza principiului de drept conform căruia **“accesoriul urmează principalul”**, se va respinge contestația ca neîntemeiată și nemotivată pentru accesoriile aferente impozitului pe profit suplimentar și TVA de plată.

În baza aceluiași principiu de drept, **S.C. .X. S.R.L.** datorează accesorii și pentru debitele reprezentând impozit pe profit și TVA necontestate.

Prin urmare, pentru considerentele reținute, în baza prevederilor legale invocate în cuprinsul prezentei decizii, precum și în conformitate cu dispozițiile art. 216 alin. (1) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct. 11.1 lit. a) și lit. b) din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin O.P.A.N.A.F. nr. 2.906/2014, se

DECIDE

1. Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată de **S.C. .X. S.R.L.** împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane juridice nr. .X./2014,

emisă de organele de inspecție fiscală din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice .X., pentru suma de **.X. lei**, reprezentând:

- **.X. lei - impozit pe profit stabilit suplimentar;**
- **.X. lei – TVA stabilită suplimentar;**

2. Respingerea ca nemotivată a contestației formulată de **S.C. .X. S.R.L.** împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane juridice nr. .X./2014, emisă de organele de inspecție fiscală din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice .X., pentru TVA stabilită suplimentar în sumă de **.X. lei**.

3. Respingerea ca neîntemeiată și nemotivată a contestației formulată de **S.C. .X. S.R.L.** împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane juridice nr. .X./2014, emisă de organele de inspecție fiscală din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice .X., pentru suma de **.X. lei**, reprezentând:

- **.X. lei - dobânzi/majorări de întârziere aferente impozitului pe profit;**
- **.X. lei - penalități de întârziere aferente impozitului pe profit suplimentar;**
- **.X. lei – dobânzi/majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată stabilită suplimentar;**
- **.X. lei - penalități de întârziere aferente TVA .**

Prezenta decizie poate fi atacată la Curtea de Apel .X. sau Curtea de Apel .X. în termen de 6 luni de la data comunicării.

DIRECTOR GENERAL,